

NUMERUL 15 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'una înainte

În București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șase luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 15 BANI

ANUNCIURILE

Din București și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la
toate oficiile de publicitate

Anunțuri la pag. IV..... 0,30 h. linia
» » III..... 2,— lei »
» » II..... 3,— » »

Inscripțiile și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioscul No. 117, Boulev. St.-Michel,

UN NUMĂR VECHIŪ 50 BANI

ADMINISTRAȚIA

PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA

PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

PREOTIMEA

Nu e ca la noi, e cu totul alt-fel: mai luminată, mai entuziasată, mai altminteală... În lupta națională de peste munți, preoțimea are un rol principal. Ea e în fruntea nației....

Preoții cu crucea în frunte, călătorii creștina,
Deviza: Libertatea și scopul ei prea sfânt....

Despre biserică peste munți se poate spune cu dreptate că a contribuit în o măsură însemnată la conservarea naționalității române.

Un Vasile Lucaci nu e numai un preot, ci și un apostol; și dacă Românii de peste munți îl iubesc așa de mult, e pentru că preotul Vasile Lucaci luptă alături de ei, le vorbește de ale lor nevoi și interese, de nedreptățile ce li se fac și de drepturile ce au.

Cei cari au cunoscut pe preotul Vasile Lucaci știu că așa e; iar pentru cei ce nu l-au cunoscut... cu cine oare l-ași putea asemăna? cu ce preot de la noi?...?

La un cuvânt al preotului, satul e în picioare... Acolo nația nu e prevenită în contra păturii superioare românești. Din contra, ea simte și inconștient își dă socoteală că sub fie-care gheroc se ascunde un prolețar și-i consideră pe toți ca frați, ca amici *causae*. Dar cu deosebire între nație și preoțime legăturile cele mai strinse s-au stabilit. Nația urmează preoțimea cu o încredere oarbă și cu o hotărâre nestrămutată; preoțimea, la rândul ei, s'a identificat într-o măsură cu nația.

Sub *absolutismul* austriac biserica română se bucura de autonomie; mitropolitul Șaguna, ajutat și de Iosif Eötvös, a determinat pe Unguri să consacre această autonomie prin o anumită lege. Dar de atunci încoace *constituționalismul* maghiar, înaintea căruia cei din Pesta au aerul să spue Europei ca să-și descopere capul, — a știrbit în fie-care ocazie amintita autonomie și a mărit tot mai mult dreptul de amestec al puterii laice în afacerile bisericești.

Autonomia a devenit în cele din urmă un cuvânt, iar guvernul unguresc, *constituționalul* guvern unguresc, nu se sfiește a se amesteca în toate afacerile bisericești, încercând să-și facă din preoții agenți ai politicii lui de maghiarizare.

Așa, la 1874, când a fost să se aleagă un metropolit, șef al bisericii ortodoxe de răsărit, congresul electoral a ales pe episcopul Caransebeșului, Ioan Popasu. Guvernul maghiar însă a stăruit pe lângă împărat ca noul ales să nu fie confirmat; și apoi a făcut toate presiunile ca colegiul electoral să aleagă pe candidatul său, Miron Roman, care a fost tot-d'una și este și astăzi un agent supus și credincios al guvernului maghiar. Dar dacă metropolitul Miron Roman își practică tihnit meseria, fără nici o jenă de copiii săi cel puțin, cari s'ar cuveni să primească de la el cele mai bune și mai moralizatoare pilde, Românii nu pot uita că alegerea lui e făcută în mod neregulat, prin presiunile și uneltirile cele mai nedemne și că prezența lui în fruntea bisericești constituie o rușine, o provocare continuă și o sfidare.

În *Replică* găsim enumerate și alte abuzuri ale guvernului maghiar în afacerile bisericești române. Așa, împiedicarea intrării congreselor națio-

nale-bisericești; călcarea dreptului juridic al afacerii de disciplină bisericească-scolară; transformarea ajutorului din bugetul Statului pentru preoțime într'un fond la dispoziția ministerului maghiar pentru răsplătirea eventualilor agenți ai politicii de maghiarizare, etc. Dar toate aceste slortări n'au dus la nici un rezultat favorabil pe guvernul maghiar. Preoții Români, cu o abnegație de admirat, au renunțat să primească ori-ce ajutoare ministeriale, care ar fi adus cea mai mică știrbire demnității și independenței lor; ei s'au pătruns de datoria ce au față cu încercările unui guvern fără scrupuluri de a-i corupe, și sunt astăzi mai uniți de cât ori când în cuget și simțiri, și mai devotați de cât ori când nației....

La conferința de la Sibiu preoțimea română a fost cât se poate de bine reprezentată.

Be strade, la procesiune, preoții erau în fruntea nației; la banchete, ei toasta.

N'o să uit așa de curând pe părintele Const. Lucaci, fratele părintelui Vasile Lucaci, înconjurat de tinerime, la întâia convenire, și cântând din toată puterea plămânilor *Deșteaptă-te Române* și *Cântecul lui Iancu*; n'o să-l uit nici odată în atitudinea în care a toastat pentru D. dr. Ioan Rațiu.... «*Noi nu venim-am la tine să sporțim geamurile casei tale, ci venim-am la tine ca la un frunțas cuminte și înțelept al neamului*....» Intonația aceea cu totul particulară dădea un farmec deosebit acestor arhaisme, care-mi veneau la ureche ca niște sunete din instrumentul inspirat al unui artist.

Tot așa, cu câtă simțire a vorbit părintele Vasile Mangra din Arad, ori de câte ori a luat cuvântul! Și părintele Mangra e urmărit și persecutat de Unguri; guvernul din Buda-Pesta a cerut episcopului din Arad îndepărtarea lui din postul de profesor la seminarul de acolo. Dar ce vrea să știe părintele Mangra de toate aceste! El își face datoria, — Ungurii să și-o facă pe a lor.

Ori e cu putință să uit vre-odată cuvintele protopopului care a spus, la ultimul banchet, că *astăzi preotul luptă pentru nație purtând crucea în mâna dreaptă, dar mâne, dacă va fi nevoe, el va și să treacă crucea în mâna stângă*....?

Așa sunt preoții peste munți: Oamenii culti, entuziaști și devotați poporului. De altminteală clerul a avut tot-d'una în Transilvania un rol frumos, rolul de ante-mergător în mișcarea națională. Astăzi preoțimea de peste munți e clasa socială care face mai multe jertfe pentru luminarea și îmbărbătarea poporului.

E lesne de priceput de ce mare importanță e acest fapt. Când în fie-care sat se găsește câte un preot luminat, plin de inimă și decis la toate, turma nu e fără păstor. Și mai ales în timpul când convingerile se formează și caracterele se oțelesc în durere și suferință, trebuie să fie cine-va care să deștepte necontenit speranța în cei mulți și să-i îndemne la luptă și la rezistență. Dacă nația de peste munți e astăzi cu desăvîșire conștientă de ce vrea, aceasta se datorește în mare parte și preoțimei.

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

FRIEDRICHSRODA, 13 August. — S'a făcut expunerea corpului ducelui Ernest pe un pat de paradă în castelul Reinhardtsbrunn. Mii de persoane au trecut prin sală.

REINHARDSBRUM, 13 August. — Ducele Alfred a plecat la 11 și jum. dimineața.

ST.-PETERSBURG, 13 August. — Eri a avut loc punerea primei pietre fundamentale a portului de război și de comerț Liban în prezența împăratului și a împărătesei.

COPENHAGA, 13 August. — Din cauza unei vijelii, Yachtul imperial «Polastern» a trebuit să se întoarcă la Liban. Familia imperială rusă va sosi mâine.

DRESDA, 13 August. — Regele Saxe se va duce la funeraliile ducelui Ernest.

Profesorul Charcot

Ziarul *Le Temps* de la 6 (18) August conștră un lung articol foarte elogios memoriei savantului și cunoscutului doctor profesor Charcot, din care extragem următoarele:

Doctorul Charcot, însoțit de două medici, elevii săi, și de ginerile D-lui Pasteur, făcea o călătorie de plăcere în Morvan. În ajunul morții, savantul profesor păru celor ce-l însoțeau plin de viață, de sănătate și foarte vesel. A doua zi însă a fost găsit mort în patul său.

Cauza morții a fost o afecțiune cardiacă, ale cărei prime simptome au fost resimțite de defunct anul trecut.

Doctorul Charcot a murit în plentudinea talentului său. Cu densul dispară una din gloriile științei franceze.

Savant distins, profesor eminent, observator sagace, clinician prudent și cunoscător, adesea inovator îndrăzneț, doctorul Charcot a exercitat asupra medicinei contemporane o influență pe atât de însemnată pe cât și de salutară.

Inzestrat cu o inteligență remarcabilă, cu o foarte mare prevedere, primind, învățând, discutând și disecând cu o rară siguranță de judecată toate ideile noi în ceea-ce ele aveau de adevărat și de practic, d-rul Charcot fu un profesor fără seamăn.

El făcea autoritate în toate incintele, în acelea ale congreselor de savanți precum și în acelea ale clinicilor străine pe cari și făcea o deosebită plăcere să le viziteze.

Charcot s'a născut la Paris, la 29 Noiembrie 1825. Diploma de doctor în medicină a obținut-o în 1853. În 1856 fu numit medic al biroului central al spitalelor; profesor agregat al facultății de medicină din Paris în 1860, el fu atașat în 1862, pe lângă serviciul alienaților de la Salpêtriere.

De la această epocă datează importantele sale studii asupra boalelor sistemului nervos. Membru al Academiei de medicină în 1873, fu numit în 1880 profesor de clinică al boalelor nervoase, catedră creată în special pentru densul; atunci fundă revista *les Archives de neurologie*, publicațiunea cea mai importantă în Franța asupra boalelor sistemului nervos. În 1882, el fu ales membru al institutului, în locul D-lui Cloquet.

Charcot lasă în urma sa o multime de opere științifice apărute în multe publicații științifice pe cari le dirigea precum și o serie de studii însemnate cunoscute de medicii din toate țările, și care au consacrat gloria savantului francez.

Ele sunt privitoare la toate ramurile patologiei cerebrale și afecțiunilor nervoase.

Numele lui Charcot reamintește o doctrină; el va supraviețui prin admirabilele lucrări cari constituie gloria incontestată a autorului lor.

D. Charcot se căsătorise cu fiica D-lui Laurent Richard, de la care avu trei copii: două fete și un fiu, D. J. Charcot, intern distins la spitalul Salpêtriere.

D-na Charcot, din prima căsătorie, avu o fiică care, veduvă a d-rului Liouville, se căsătorise pentru a doua oară cu D. Waldeck-Rousseau, fost ministru.

Profesorul Charcot va fi foarte mult regretat de colegii săi din societățile savante și de întreaga lume medicală, de

numeroșii săi elevi azi imprăștiati pe toată suprafața globului.

Și unii și alții nu vor uita nici o dată marea știință a mult regretatului Charcot, nici buna sa voință precum nici extrema sa amabilitate.

Alegerile din Franța

Poate n'a fost o luptă electorală în Franța mai interesantă ca aceea din anul acesta. Felurite partide și grupuri și-au dat întâlnire pe terenul luptei electorale: monarhiști, realiați, liberali, republicani, radicali de guvern, socialiști, revizionisti plebiscitari etc. Zicem că a fost poate mai interesantă de cât ori când, căci campania electorală venind în urma scandalurilor financiare Panama, în urma nimicirii bulangismului și în fine în urma alegerilor din Germania, rezultatele au fost surprinzătoare. Au eșit din urnă și bulangişti și republicani, și panamişti și radicali, și radicali-socialiști și socialiști puri etc., în fine toate grupurile și partidele sunt reprezentate.

Sufragiul universal ast-fel cum funcționează astăzi în Franța, fără corectivul reprezentării proporționale ca în Elveția, face să joace rol numărul, care folosește marilor partide și strică grupurilor și partidelor în formațiune. Dacă sufragiul universal în Franța ar fi temperat prin sistemul reprezentării proporționale, am fi asistat cu totul, la alte rezultate.

Cu toate acestea și micile grupuri și partide au fost reprezentate și dacă nu cantitativ măcar calitativ.

În prima linie avem de remarcat succesul socialiștilor. În adevăr, dacă socialiștii din Franța de diferite nuanțe ar imita pe social-democrații germani și ar apărea ca un partid compact și omogen, având o direcție unică, atunci lupta electorală s'ar fi dat în alte condițiuni. Dar așa, cum sunt resleșiți și în ceartă veșnică, neavând o acțiune comună, apar slabi și nu pot dobândi rezultate satisfăcătoare. Totuși, la primul scrutin a eșit Jules Guesde socialist marxist cunoscut, și un orator de forță, precum și alți socialiști în număr de vre-o 16. De asemenea în balotaj se află mulți socialiști între care și Paul Lafargue capul teoretic al socialiștilor marxiști din Franța, a cărui reușită este aproape sigură.

Ori cum ar fi lucrurile, socialiștii în Franța s'au afirmat la aceste alegeri mai mult de cât ori când. E un progres și un pas înbucurător când uvrierii francezi încep a se mișca și imita pe lucrătorii germani.

În al doilea loc avem de remarcat înfrângerea suferită de radicali. Floquet fostul președinte al Consiliului și fostul președinte al Camerei trecute, a căzut. De asemenea oratorul Clemenceau, acel care a resturnat pe Constans, a căzut în balotagiū. Sufragiul universal a dat o aspră corecțiune partidului radical francez, așa de grav compromis în afacerea Panama.

Însă opinia publică din Franța și sufragiul universal, sunt foarte capricioase și dau unele rezultate neașteptate. Ast-fel, cine credea că un panamist vestit ca Wilson va reuși și un om de forță, talentul și curajul lui Edouard Drumont, directorul ziarului *La Libre Papele*, va cădea? —

În unele locuri sufragiul universal a arătat că poate fi corupt prin banii Rotschilzilor. Așa se esplică reușita lui Wilson și căderea lui Drumont.

Dacă Edouard Drumont ar fi reușit s'ar fi dat o legitimă satisfacție luptei antisemite, care în Franța, nu este în fond de cât o luptă anti-capitalistă, căci marea finanță e jidovească.

În fine caracteristica acestor alegeri e că forma de guvern republicană nu mai poate fi desființată. Republica a intrat în moravurile poporului francez și ori cât ar încerca unele spirite înapoiate a o desființa, pentru a o înlocui cu o monarhie, este zadarnic.

Ed. Dioghenide.

MONARHIA

ȘI

NAȚIONALITAȚILE DIN UNGARIA

Sub acest titlu marele ziar german *Allgemeine Zeitung* din München publică în fruntea numărului său de la 5 August n. un articol foarte remarcabil, primit din Ungaria-de-Sud, pe care îl reproducem în toată întregimea, după traducerea *Tribunei* din Sibiu.

Eată-l:

Conferința română, ce s'a ținut de la 23 până la 26 I. tr. în Sibiu, e foarte potrivită ca să umple de îngrijire pe adeverații amici ai monarhiei austro-ungare. E foarte îngrijitor când un popor, care numără peste trei milioane de suflete, își manifestează în mod atât de neîndoișos nemulțumirea sa, cum au făcut-o aceasta Românii în Sibiu. Și mai îngrijitor apare însă lucrul, că nu numai Românii, ci și Slovacii în Nord, Sârbii în Sud și chiar și Croații, cari se bucură de o anumită autonomie, sunt, asemenea Românii, nemulțumiți cu regimul actual. Aceasta înseamnă nici mai mult nici mai puțin de cât că majoritatea populațiunii din Ungaria e nemulțumită. În această privință conferința română e un simptom foarte îngrijitor pentru poziția Ungariei față cu monarhia habsburgică.

A trecut mai mult de un pătrar de secol de când monarhia a îndurat, la Dunăre, o schimbare, care a pus existența ei pe noi temelii. Dualismul care s'a inaugurat în anul 1867, era atunci și e încă și astăzi privit ca un element de tărie pentru monarhie. Dacă contele Beust, cărui îi compete o parte esențială la crearea dualismului, ar fi cunoscut exact raporturile din Ungaria, ar fi creat poate când cu transacția de la anul 1867, în interesul monarhiei, cu totul alte temelii pentru dualism. Au fost într-o mare rătăcire atunci, dacă au presupus că o transacție cu o singură rasă din Ungaria, fie aceasta chiar așa de puternică cum e cea maghiară, însemnează o transacție cu cele-Valle rase, cu întreaga populațiune a Ungariei.

Cu toate încercările dese de a face lucrul mușama, cu toată politica așa numită de *Vogel-Strauss* din partea rasei domitoare în Ungaria, astăzi, după douăzeci și cinci de ani, cu atât mai drastic este la iveală rătăcirea cea mare de la anul 1867 cu toate urmările ei îngrijitoare pentru monarhia întregă.

Monarhia austro-ungară constituie actualmente o parte esențială a triplei alianțe. Este în interesul Germaniei, ca monarhia austro-ungară să fie tare și puternică. Și aci nu e vorba numai de puterea militară a acesteia, ci și de cea internă, care e de cea mai mare importanță, pentru că în momentul pericolului să nu se poată produce ușor vre-o spărtură în vre-o parte oare-care. Dacă odată această spărtură s'ar produce în Ungaria, atunci ar fi un lucru ușor pentru inimizii monarhiei.

Poziția României față cu tripla alianță e de cea mai mare importanță. Tripla alianță are un mare interes spre a în-

toarce pe România de către Rusia. România e etapa Rusiei pentru Balcani, dar în același timp și un razim puternic pentru un eventual atac în contra Austro-Ungariei. Cât de absurd lucru e acestă monarhia austro-ungară, prin politica internă greșită a Ungariei, în loc ca să câștige pe România pentru tripla alianță, o respinge tot mai mult și o aruncă în brațele Rusiei! Într'adevăr, abia se poate închipui, cât de mare e suferința ce a coprins toate păturile din România din cauza tratatului Românilor din Transilvania și Banat din partea guvernului maghiar, care nu are curajul să părăsească contra sovinișmului fără margini al Maghiarilor față cu celelalte naționalități.

A fost deja o procedură greșită aceea, că guvernul maghiar în anul trecut nu a lăsat nici să ajungă în mâinile Monarhului cunoscutul Memorand al Românilor, cu care aceștia s'au adresat, în forma unei petițiuni, în modul cel mai leal către monarh, ci l'a remis în modul cel mai brusc petenților. Ba încă și mai mult, la propunerea guvernului maghiar, în contra petenților s'a introdus chiar și o cercetare criminală pentru înaltă trădare. E lesne de înțeles, că o astfel de procedură a produs o adevărată indignație atât la Românii ardeleni cât și în România.

Si mai condamnabilă încă, a fost atitudinea guvernului maghiar față cu conferința română din ianuarie. Mai întâi s'a interzis ținerea aceleia, apoi iar s'a incuviințat, dar această incuviințare a fost neobișnuit de clausulată. Aceasta a fost o șovăire a guvernului maghiar, influențată de o parte prin sovinișmul Maghiarilor, de altă parte prin graiul foarte lămurit al raționamentelor ce veneau de la Viena. Se părea că mai mult supără pe guvernul maghiar împrejurarea, că s'au înștiințat și oaspeții din România. Dar cum se putea oare opri ca să asiste oaspeții la conferință ca simpli spectatori, fără ca prin o astfel de oprire să se ia în modul cel mai brusc poziție față cu regatul invecinat? Mai departe la conferință să nu se vorbească despre Memorand. Dar despre ce puteau și voiau oare să vorbească peste tot în Sibiu, dacă nu despre plângerile și tânguirile Românilor?

Abia s'a ținut, cu toată sbuciumarea și larma șovinistilor maghiari, conferința română în vechiul oraș sâsesc de lângă Cibin, și îndată după aceea guvernul maghiar s'a grăbit a opri serbarea cu totul nevinovată, plănuită de Slovaci, în onoarea lui Kollar, evident cu tendința ca prin această oprire să facă pe Maghiari să uite conferința română și blamagiul suferit cu aceasta. Guvernul maghiar poate fi însă sigur, că șovinismul nu-i vor ierta nici-o dată zilele din Sibiu, și poate numai să se pregătească în tăcere, că în proxima sesiune a dietei va avea de așteptat o mulțime de interpe-lațiuni în această privință.

Intr'adevăr, conferința română din Sibiu e un lucru foarte neplăcut pentru rasa domnitoare din Ungaria. Acolo s'au ridicat plângeri, ce nu se pot dezminți, de aspirarea naționalităților. De asemenea s'a exprimat solidaritatea naționalităților din Ungaria, căci în realitate la conferință au participat mai mulți conducători ai Slovacilor din Ungaria-de-Nord. Germanii și Sârbii s'au obținut și aceasta își are motivele sale particulare. Ce privește înainte de toate pe Sașii ardeleni, aceștia după cum se știe, nu sunt prieteni Românilor. Pe lângă aceea Sașii sunt o circumspecta natio, și ei cred, ca prin încheierea unei păci separate să poată dobândi de la Maghiari unele favoruri. Cu toate acestea Sașii nu s'au arătat nici-de-cât indiferenți față cu conferința română; ei consimt pe deplin cu plângerile Românilor de aspirarea naționalităților. Germanii din Ungaria, 2 și jum. milioane la număr, ei nu nesocotesc nici-de-cât pericolul ce amenință naționalitatea lor. Cu extirparea limbei germane la toată întempleră ei nu sunt mulțumiți, și supărărea din pricina asta izbucnește tocmai la simplul țaran german. Noi vrem să rămânem Germani, a spus-o deja aceasta adeseori simplul țaran german în fața notarului comunal maghiar. Germanii din Ungaria însă nu pot ajunge la o înțelegere germană. Îndată ce fiul de țaran german vine la oraș și îmbracă un surtuc de oraș, el vrea să fie deja Maghiar. E aproape același raport cum a fost odată în Alsacia-Lorena, care de-o dată cu surtucul de oraș voia să fie Francez.

Ce privește în sfârșit pe Sârbii, apoi aceștia erau odinioară vătavi între naționalitățile din Ungaria; deputații lor au dat mult de lucru ministrilor maghiari în parlamentul maghiar. A fost un deputat dietal sârb, față cu care s'a exprimat Tisza, că statul maghiar are destulă putere ca să zdrobească pe inimici săi. Pe timpul războiului sârboturc și rusoturc au avut să îndure mult Sârbii din pricina măsurilor guvernului maghiar. Aceasta însă nu i-ar fi intimidat. Dar ura de partid între radicali și liberali, care s'a transplantat din Serbia și în Ungaria-de-Sud, face cu nepuțință o înțelegere între Sârbii Ungariei-de-Sud în scopul unei proceduri comune. Cu toate acestea atât presa radicală cât și cea liberală sârbescă din Ungaria a salutat cu bucurie și însuflețire conferința română.

Intre astfel de împrejurări e explicabil că guvernul maghiar se năsuște a mic-

șora în tot chipul importanța conferinței române și a o prezenta ca opera unor capete inferbentate. Nu incapa însă indeoale, că la spatele concluziilor acestei conferințe stă întreg poporul român, ba toate naționalitățile din Ungaria. Adunarea din Sibiu nu a condus-o numai Dr. Rațiu și Brote, ci la aceea au participat și un Dr. Alexandru Mocsonyi, un Vincențiu Babeș, care se bucură de cea mai mare stimă chiar și între Români cei mai moderați. Dr. Alex. Mocsonyi unul dintre puținii milionari între Români ungureni, a fost ani de-a rândul deputat în parlamentul maghiar, unde a știut să-și câștige cea mai mare stimă și venerațiune a Maghiarilor, până când în cele din urmă și-a depus mandatul, ne mai putând crede în o înțelegere cu Maghiarii. Vincențiu Babeș a fost timp de peste 20 de ani deputat ungar și în același timp sufluet publicisticii române și al mișcării naționalităților din Ungaria, până când în timpul cel mai nou a fost întrecut de Dr. Rațiu și Brote. Dar nu numai prin prezența lui Mocsonyi și Babeș a primit conferința din Sibiu o importanță potențială, ci mai ales și indeosebi prin aceea, că la ea au fost prezenți un mare contingent de inteligență din regatul României, între care și președintele senatului Cantacuzino. 1) Acestor Români din regat, ca străini nu li-au fost ce-i drept, permis să participe la consultări și desbateri, dar pentru aceea cu atât mai mari au fost manifestațiunile lor de simpatie la diferitele banchete.

Presa maghiară e afară din cale superată, că conferința română a cutezat să părăsească în mod atât de demonstrativ contra Maghiarilor. Aproape toate foile maghiare, atât cele din capitală cât și cele din provincie atâta șovinismul, și în urma aceasta s'au întemplat deja între Români și Maghiari, excese și frecări serioase, care amintesc vîde de începutul războiului civil de la anul 1848. În orașul Turda Maghiarii au așteptat la gară pe Români cari se reintorceau de la conferința din Sibiu acasă, i-au atacat și au dat asalt asupra caselor lor. Gendarmeria a trebuit să intervină și să facă întrebunțare de arme, astfel că au căzut și două victime omenești. Presa maghiară istorisește cetitorilor săi basmul, că acei gendarmi ar fi fost Români și numai din ură au împușcat cu glonț asupra Maghiarilor. Ei, dar cine nu știe oare, că gendarmeria ungurească se recrutează numai din Maghiari, după-cum peste tot la ocuparea de posturi vacante în regat Maghiarii sunt tot-dăuna preferiți față cu Germanii, Slavii și Români!

Sfârșitului numărului viitor.

CÂNTECE DE MARE

LOPĂTARUL

De ce lopătarul lăsat-a lopata?
Pe fața-i brăzdată de vremuri și griji
De ce se trec umbre? Și ochi-i azi stinși
De-odată de flăcări coprinși is, când tu
Cobori sficioasă în luntre? De ce?...?

Iubi în alte vremuri și el o femeie,
Frumoasă ca ziua senină de vară.
Mai mult cum ține la luntrea-i iubită...
Iubi... Cu un altul trădat fu luntrașul:
Acela vechiu cânte ceu-acelaș refren,
Tristă parodie a dragostei sfinte;
Și-acum i se pare că 'n fața-o zărește,
Căci semenți cu dâna la umbrel și chip.

STELE?

Cu draga de mână pornit-am spre mare,
E noapte și-o noapte tăcută și sumbră
Nu-s stele pe ceruri nici lună nu este;
Frumoasă e draga și ce ochi mai are!
Cu dâna de mână pornit-am spre mare.

Ajunși, pe-a ei țermuri șezurăm o clipă
Prin pârui de aur trecuți a mca mână,
Iar alta de mijloc o prinse cu drag;
Bătea doar zefirul, și marea-i tăcută
Pe cer nu 's nici stele iar luna-i perdită.
Imi dete gurița, o rosă 'nflorită;
Pe mare privirea-i lăsa să plutească:
Luceau două stele!... Cătaș jos, nici una,
Dar stele imi pare că ved jos în mare...
Frumoasă e draga și ce ochi mai are.

„HELLES“

E dus el, bărbatu-i, de-o lună de mare,
Pilot e la «Helles» un vas vechiu de ani,
Și astă-zî, pe seară, la port îl așteaptă
Cu inima plină de dor, iar de mână
Copiii își ține, băiatul și lăta,
Iar altul, pe cale să vadă lumina
Să 'nceapă durerea și jalea adâncă,
Ascuns e în pântec.

Abea trece oră cu oră; apune
Și soarele. Noaptea se lasă incet,
Pe toți ea întreabă: sosește azi «Helles»?
— «Așa era vorba» răspund ai ei prieteni,
Iar alții din umeri ridică în negrire.
E noapte acum... pe cer sunt nori negrii,
In sufluetu-i prinde adânc disperarea
Căci «Helles» nu vine.

Un vânt din nord bate, e rece, puternic
Și crește pe oră ce trece... Vuesțe
Cu șgomot surd marea. Talazuri
Inalte ridică într'una spre ceruri;
Se pare un demon ce bate cu coada
Imensul de apă... Și fulgere repezi
Brăzdează-atmosfera în groase zig-zaguri
Trăsnind une-ori.

1) Aici autorul articolului confundă pe D. Cantacuzino directorul Voiniei Naționale cu D. Cantacuzino președintele Senatului.
La conferințe a luat parte D. Cantacuzino, ziaristul.

Spre ziuă, la mare, așteaptă, sêrmana,
Cu inima strînsă privește spre larg
Ca doar să zărească catargul lui «Helles»...
De-odată, de valuri adusă-o bucată
De scândură groasă sosește la țerm;
Și toți se adună, și toți se 'nspăimântă...
Pe scândura groasă din vas sfărâmată
E scris doară «Helles».

Constanța, 1893.

I. Ie Ighel.

NOUL CLEYMOOR

Din viața mahalalei

În curtea casei cu No. 0. 0. de la bariera Tunării, în seara de 21 Maiu, intra un om mic de statură, îmbrăcat sărăcăcios, însă cu joben și cu mânusi. Era informatorul unui ziar din Capitală.

Personajul nostru mai purta ochelari și un per lung, pieptănat în sus. Jobenul și mânusele lăsa mult de dorit. Pe umărul stâng, își aruncase pardesiul de culoarea ciocolatei și în mână dreaptă ținea bastonul-măciucă.

El se opri la ușa casei, luminată cu câte o lampă la fie-care fereastră și zise bre-e-e... «s'a suit scoafa în copac!» ridică bastonul și lovi de trei ori în geamul din față.

— Numai de cât! se auzi dinăuntru și un colos, c'o burtă respectabilă, întoarse cheia și îi deschise ușa.

— Tocmai pe D-ta te așteptam, onorabile! exclamă burtosul, rizînd cu hohot și îndreptînd în butoniera gherocului Bene-Merenti cl. III. — Toți sunt de față, D-ta lipseai!

Era singur proprietarul casei, Constantin Ghiță, supranumit și Flăcău. Dumnealui, ca om de valoare pentru guvern și ca posesor al unei băcănii sub firmă: la cinci găște și un gânsac! și a unei fabrici prime de conserve în România, celebra ziua onomastică a sa și a soției sale, Elena.

Bine ai venit, repetă Ghiță Stăndin, bine ai venit, cred că ești sănătos, căci altmintrelea nu veneai, ha, ha, ha!... te așteptam cu toții cu nerăbdare... te miri? ha, ha, ha... lasă, că-ți spui numai de cât! Intră, te rog! Spuneam mai adineoaurea mosafirilor: vom avea în mijlocul nostru pe cel mai reumit jurnalist din România, da, zic, ne face o noare că țara poate avea asemenea oameni!... Lasă, lasă, știu eu, că ești modest, nu mai da din mâini; eu nu citesc jurnale, Lina mai mult, nevasta mea, se ocupă cu politica... Dumneaei imi spune ce a scris... citește și franțuzește, ai să vezi... e foc după D. Cleimur, zice că: D. Cleimur nu e altul așa de tare în pană; însă îi răspund, știm noi și pe alții nu mai puțin tari... intră te rog... te-am poftit, ca să vezi: cum se petrece, căci am să-țicer un serviciu, nu da din cap, știu eu ce poți... dar, vai de mine, te țiu de o jumătate de ceas în antreu, intră, te rog intră!

Bietul informator, asurzit de atâta vorbă, stătea dinaintea gazdei, holbînd ochii, căci nu înțelegea nimica. — Intră, te rog, intră.

Constandin Ion apucă pe presupusul jurnalist de subțioară și îl introduse în sală.

— Ași dori să felicit pe soția Dumitale... să-i doresc cele dorite... spunea el. — Se poate, se poate... bucuros... dar mai avem timp, mai întâi ași vroi ceva să-ți vorbesc... ceva să te rog chiar, dacă nu te superi... ceva foarte cum s'ar zice, important pentru mine, mai ales că D. Filipescu, primarul nostru, ține mult la persoana mea... pentru asta i-ar plăcea... ar fi mulțumit să audă că la ale,ătorul col. I. D. Constandiu Ion s'a dat în ziua cutare... onomastică... Mă înțelegi, stimate, D-le Nicolau?

— Nu te înțeleg; taie-mi capul dacă te înțeleg!
— Cum, Dumneata, ca gazetar, nu citește gazete?
— Citesc, D-le Constandin...
— Te rog, ești contra guvernului?
— Ba de loc... din contra... eu cu tot dinadinsul...
— Apoi atunci cum se esplică, că ești contra familiei, atât de stimate în țară și în streinătăți, a D-lor Lahovary Jean, Emil și Alexandru?
— Eu, D-le Constandine?
— Tocmai D-ta!... te țineam de băiat cuminte...
— Nu te înțeleg, D-le Constandine.
— Dacă ești contra Independenței românești!
— Eu?
— Dacă n'o citești?
— Cine, eu?
— Și nu dai atenție la articolele frumoase ale D-lui Cleimur!
— Ba din contra... im plac mult...
— Ai citit atunci, cum să dați balurile... cum petrece lumea... cum e una, cum e alta?
— Ah... încep a înțelege... ei și ce dacă am citit?
— Asta e! Ași dori să ved în gazeta D-tale... adică unde scrii... să se pue... să fie descris suarelu meu și tot odată serbarea zilei onomastice a soției mele Elena și a mea... Mă adresez către Dumneata... Dumneata ești ușor de mână, poți să scrii... descrie-mi suarelu meu, și din partea mea voi fi recunoscător... nu voesc degeaba!... știți mână pe mână spală; când voiți ajunge la primărie, n'am să te uit; capeti sigur v'o slujbiță și Dumneata, căci gazetaria! he... he!...
— Ce țî-a mai venit în cap, D-le Cons-

tandine. Mai întâi eu nici n'ași putea face așa ceva, trebuie să ai pana și talentul D-lui Cleimur, și pe urmă gazeta unde scriu ești nici n'ar primi asemenea descrieri!...

— Mie m'oi spu, dragă! parcă eu nu știu cum se face pe la gazete? Te pui, scrii și iată tot... lasă, lasă, poți să scrii numai să vrei!... hai acum să te reprezint publicului și mosafirilor, am tot oameni cum se cade... toți agreeți, mă înțelegi?!

Doamnelor și Domnilor, ve reprezint: D. Ioniță Nicolau, primul scriitor la una din gazetele noastre din Capitală, v'rog, să-l iubiți și să-l stimați, căci merită, om cu mare talent și viitor sigur!

Bărbații se aruncară să strângă mână primului scriitor, pe când cucoanele și Domnișoarele îi făceau unele cu capul, altele grațios îi zimbeau, inclinandu-se puțin într-o parte.

— Mă iartă, D-le Constandin... ai greșală, eu sunt numai un simplu... bolbo-rosea bietul informator, v'zându-se înconjurat din toate părțile de o sumedenie de cucoane tinere și bătrâne.

— Lasă, lasă, ești prea modest! auzea el din toate părțile.

— Vrea să zică, Dumneata, ai să ne descrii? îl întreabă de odată și luându-l de mână, un individ în uniformă: mă recomand: Sergent-major în retragere, în prezență ampoiat la intendenta... Iți mai recomand familia mea: soția Șita, fiica preotului de la biserica Caimata și pe ficele mele: Marița, Joița și Sevastița. Te rog, să nu uiți și să le ai în vedere, când vei descrie soarelu și să pui, ca trei gentile Domnișoare Măzăricea or-beau întregul suarelu prin frumusețea lor și-l mirați prin inteligență...

— Cer pardon, D-le Măzărice, îl intrerupse pe sergentul-major gazda casei, mi-se pare că toate acestea D. gazetar ar trebui să le spue despre copilele noastre Serafima, Viorela...

— Ai dreptate, ai dreptate, n'am nimeca contrariu, de ce nu, cu mare plăcere! răspunde intendentul cam incurcat, atunci poți pune, D-le gazetar, că Dumazelele Măzărice se distingeau prin eleganța costumurilor... Parola mea d'onoare, mă costă cotul de stofă un leu și 30 de bani la Itingher, calea Rahovei, vis-à-vis... cum dracul îi zice...

— Nadine! privește te rog, dacă nu mi s'a stricat frisura și dacă floarea 'mi stă bine? D. gazetar trebuie să amintească despre frisura.

— Eu ridic mai sus juponul, lasă D. să vadă ciorapii mei de mătase și pantofii ca să'i descrie!

Și multe de astea auzea bietul informator în jurul său.

— Nu poltești o țigară? întrebă gazda casei.

— Mulțamesc nu fumez! răspunde Ioniță Nicolau.

— Nu face nimic, ea v'o câte-va! Aminteste în descriere, că amabilul stăpân al casei trata pe musafirii săi cu țigări de Havana. Ei, Dumazelelor, de ce nu dansați? și cum să nu dansați, dacă la mine astă seară e bal?

— Să nu uiți, onorabile jurnalist să pui că danțurile erau foarte animate și s'au prelungit până după miezul nopței! îi spuse drept în față soția gazdei.

— Monsieur! Cred, că nu vei uita să vorbești despre tinărul fordăchesc, copist de la tribunal, care a pus în joc tot zelul și știința sa pentru a dirija danțurile și frumoasele hore naționale! îl ruga un tinăr spălăcit.

— Cumnate, s'adresa stăpânul casei către sub-comisarul unei secțiuni cu niște mustăți uriașe, care se pleumbă pe lângă o masă rotundă plină de o baterie de mistle, — țî-a venit un sergent de la comisie, te cheamă urgent...

— Oare ce dracu să fie? Dumnezeule, nici un moment de liniște... mă duc! exclamă tragic mustăciosul sub-comisar, aruncînd încă o privire dulce sticlelor. D-ta, D-le Nicolau, spuse el informatorului, poți să inserezi în darea de seamă, că reprezentantul administrațiunei n'a putut asista la serata onorabilului nostru Constandin Ghiță până la sfârșit, fiind rechemat telegrafic și foarte urgent, prezentându-se un caz de o gravitate excepțională... fiind rechemat la îndeplinirea datoriilor sale foarte urgente. Rămâneți cu bine și noroc, adio... cumnate, la masă viu negreșit, să știu că fac pe dracu în patru-zeci! adăogă reprezentantul administrațiunei deja din curte.

— Musiu Nicolau, ridea în fața bietului informator o ființă de sex feminin, de o virstă nehotărîtă dând ochii peste cap, și stringându-l de mână, ține aci pe o hărtioară am scris în ce costum sunt abilitat... dumneavoastră cavalierilor, nu prea țineți minte de toate. Și chiar nu v'prea înțelegiți în garderoba demozelelor... afară de D. Cleimur, oh, D. Cleimur, cât de gentil și priceput este! Toaleta unei Domnișoare nu e lesne de înțeles. Iată rochia prințesei, de colorea puisse, cu rondouri marin-bleu, pe urmă...

— Domnișoară, te asigur... că eu nu scriu, nu pricep, nu pot, protesta Ioniță, sunt un simplu informator... scrieam înainte... D-le Costandin, n'am să scriu nimica... nu pot... vorbea nenorocitul, adresându-se către stăpânul casei.

— Lasă, lasă! răspunde el. Bem numai de cât o țuică, două, și ne punem la masă... să vezi ce vin am... de 15 ani, n'ai b'ut așa, de când mama te-a făcut! Să termin descripția ca D. Climur ast-fel:

De mult n'a văzut. Capitala o aseme-

nea petrecere... pe la ceasurile două de noapte, amabilul stăpân al casei a oferit un supeu numeroșilor și distinșilor săi musafiri: Ghiță Vasile proprietar și băcan, alegețor colegiul al II-lea Paraschiu Ionescu, simigiu și plăcintar, alegețor col. al III, Ion Moșliu, grinar și mijlocitor... (lasă că țî-i dau eu pe toți, îi am scriși). Supeul era de toată frumusețea, servit cu cele mai bune vinuri indigene și streine, din propria lui privință, cu mîncări alese naționale și nemțești, în ceea ce privește conservele ele au fost aduse din propria lui fabrică de conserve.

— Onorabile, D-le Constandine, țî-am spus de vre-o câte-va ori și-ți mai spu încă odată că n'am să scriu nimica! protestă energic informatorul, de geaba m'ai poftit! și apucînd țilindru și dînd lumina la o parte, se îndreptă spre ușa de ieșire.

— Noapte bună și rămăi sănătos, D-le Constandin.

— D-le, D-le, stai, unde fugi? Se duse după densul stăpânul casei, dar era deja târziu: primul scriitor la una din gazetele noastre, trecea d'an fuga prin curte, punându-și pardesiul...

— Poftim, ticălosul de mațe fripte, și el încă cu botul în sus! Numai de crăpat, când le dai, atunci ești bun! dar când ceri de la densii ceva să-ți facă, atunci: nu pot... e greu... imposibil, o spală. L'ați văzut? N'am ce zice: patrioți!...

St. B. — u.

VILEGIATURA

Balul de la Govora

Duminică 8 August Liga Culturală a românilor, secțiunea Rimnicu-Vâlcea, a dat un bal în această stațiune.

Serbarea patronată de președintele secțiunii, D-nul dr. Suciu, a reușit de minune. — Lumea din R.-Vâlcea, Călimănești, Ocele-Mari și Govora s'a grăbit să dea obolul său pentru această înaltă instituțiune. — Ca și la Călimănești succesul moral și material era prevăzut de mai înainte, fiind vorba de o sêrbătoare națională.

Marsul Deșteaptă-te române intonat de muzica militară, fu primit de public cu salve de aplauze.

Apoi urmă valsul, făcându-și apariția românele, parte în costum național, parte în toalete care de care mai frumoase.

Costumul național era purtat cu multă gingășie de: D-na Ivanovici, D-na Flavian, D-șoara Angelescu și D-ra Chiriacchi. — Apoi veneau D-na dr. Suciu, D-na Colonel Boteanu, D-na Col. Ivanovici, D-na Col. Angheliescu, D-na dr. Col. Zorileanu, D-na Angelescu (Ocna), D-na Căp. Avramescu, D-na Major Cularida, D-na Genuneanu, D na dr. Stăncescu, D-na Demetrescu, D-na Călinescu, D-na Sutescu, D-na Filipiu, etc. etc.

D-soarele: Suciu, Stăncescu, Șerbănescu, Trepteanu, Iancovescu, Oromol, Demetrescu, Simzianu, etc. etc.

Studenteimea universitară era reprezentată prin D-nii: Florescu, licențiat în drept și student în litere. Angelescu student în drept și litere și Slăvițescu student în drept.

D-nii soți n'au lipsit de la această serbare, care s'a terminat la ora 1 prin Hora-Unirei.

Un patriot.

DIFERITE ȘTIRI

INSTITUTUL METEOR. BUCUREȘTI

București 13 August 1893.

Înălțimea barometrică la 0° . . . 751.8

Temperatura aerului . . . . . 30.°2

Vântul calm . . . . .

Starea cerului puțin noros . . . . .

Temperatura maximă de erî . . . . . 33.°0

« . . . . . minimă de astă-zî . . . 17.°0

Temperatura la noî a variat între

34° și 10°.

Eri și astăzi timp frumos și cald. Barometrul de azi-dimineață crește încet.

DIN ȚARA

Biuorul statistic al capitalei ne comunică că pe ziua de 12 August au fost 22 decese provenite din următoarele cauze:

Anthrăpsic 2, Scarlatină 2, Angină difterică 1, Caucer al peretelui 1, Febră continuă 1, Ftisic pulmonar 2, Enterită-gastro-enterită-diarhee 2, Pneumo-pleuropneum-bronchită 2, Meningită 1, Sinucidere 1, Enterită 1, Diferite boale 6.

Operațiunile de recrutare s'au prelungit cu 15 zile în Capitală din cauza marului număr al contestațiunilor pe care comisiunea de recrutare trebuie să le examineze.

Ministrul instrucțiunei publice a scos la concurs mai multe catedre de pe la liceele din țară care actualmente sunt ocupate prin suplinitori.

Peste 1000 de muncitori au intrat săptămîna aceasta în țară venind din Bucovina. Serviciul sanitar, avînd în vedere că acești muncitori vin dintr'o localitate infectată, a hotărît de a-i izola și a-i supune unei supravegheri medicale.

D. Vlădoianu, cel care a fost atât de

grav rănit în duelul cu ténérul Cernat, aflăm că starea sănătății sale ameliorându-se în mod simțitor a fost transportat de la Slănic la Iași.

O telegramă primită ieri la ministerul domeniilor, anunță că o pădure a statului din T-Ocna se află în flăcări încă de ieri dimineață.

Citim în foia polițienească Galați de sub direcțiunea polițaiului Grecescu și a ipistatului Nebuneli, următoarea îngrozitoare amenințare:

D. Ioan Nebuneli, directorul ziarului nostru s'a întors din vilegiatură și în curând va răspunde presei bucureștene, care mai înainte de cercetarea faptelor imputate fratelui său, D. doctor Nebuneli, lovește în mod crud într'un om, care nici odată în decursul unei vieți de 25 de ani ca doctor n'a dat ocaziunea a i-se ataca moralitatea privată și publică!!!

De acum, infamă presă bucureșteană, să te ții bine că are să-ți meargă petelele dacă s'a întors valorosul ziarist Ioan Nebuneli!

Noi ne facem datoria să atragem atențiunea guvernului pentru a trimite în localitate pe D. dr. Șuțu căci nu știm ce se poate întâmpla.

În ziua de 8 Septembrie st. n. colonia italiană din capitală va sărbători a 24-a aniversare de la luarea Romei de către trupele italiene.

Membrii coloniei au aranjat pentru această zi un mare banchet.

D. dr. Felix, directorul general al serviciului sanitar, părăsește astăzi capitala ducându-se să facă un nou turneu de inspecțiuni.

DIN STREINATATE

Un ordin de zi imperial, publicat în Monitorul Armatei germane, anunță mărtea ducelui Ernest de Coburg, care, în timp de peste 50 ani a fost membrul armatei, participând la companii glorioase. Ducele a fost tot-d'a-una un model strălucitor al virtuților militare. Impăratul, împreună cu armata, deplâng pierderea unui prieten credincios, care a fost tot-d'a-una un sprijin nestrămutat al dinastiei.

Un grup de tineri a manifestat dinaintea consulatului italian din Ajaccio și a încercat să dea jos emblema. Poliția a intervenit și grupul s'a împrăștiat.

File rupte din Album

Veselia este o vesicatorie care face să dispară supărarea.

Commerson

Ingratitudinea, împinsă în ultimele sale margini, este ceva atât de caraghios în cât nu te poate supăra:—trebuie să rizi.

Ad. d'Houdetot

Frumusețea femeilor este un obstacol la fericirea lor, pentru că ea este un obstacol la cuminția lor.

Azais

Ultim cuvânt

Costică, pe genuichi bunicului său, se joacă cu ceasornicul bătrenului. Ascultă bătaia lui și admiră cadranul:

— Acest ceasornic, dragă Costică! după moartea mea, va fi al tău.

După câte-va zile Costică pune mamei sale o întrebare:

— Mămuță! Când moare bunicuțul meu?

— Nu-ți e rușine să faci o asemenea întrebare?

— De ce? mămuță! Bunicul mi-a spus că ceasornicul său va fi al meu, după moartea lui.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Holera

Brăila

Bolnavi vechi 32, noi 10; s'au însănătoșit 3, au murit 7 și au rămas 32 din cari 12 în spital și 20 în oraș.

Galați

Bolnavi vechi 8, noi 4; s'au însănătoșit, 2 și au murit și au rămas 9, din care 5 în spital și 4 în oraș.

Fetești

Două bolnavi noi.

Lazaret

Bolnavi vechi 4, noi 6. Au murit 2 și au rămas 8.

Cernavoda

Bbolnavi vechi 5 noi 2.

Spitalul podului și Baltă

Bolnavi vechi 5, noi 3. S'au însănătoșit 2, au murit 2 și au rămas 4.

Sulina

Bolnavi vechi 36, noi 6. Au murit 11 și au rămas 32.

Tulcea

Două bolnavi vechi și două noi. La Călărași nici un bolnav nou.

* * *

În cătunul Balint, lângă Sascul, a

fost ieri trei cazuri de holeră, toate mortale.

S'au luat măsuri de dezinfectare și izolare.

La Leurenți au fost mai multe cazuri de holeră între lucrătorii bulgari.

Unul din aceștia a și încetat din viață.

D. căpitan Forăscu, șeful poliției secrete, însoțind pe Principele Ferdinand al Bulgariei până la graniță, la Vereio-rova D-sa a fost decorat de însuși Principele cu ordinul Sf. Andrei.

Principele Bulgariei s'a întreținut în două rinduri cu șeful poliției noastre secrete în modul cel mai intim.

Afacerea medicilor de port din Galați și Brăila, D-nii doctorii Apostoleanu și Nebuneli a fost dată justiției.

D. Lascar Catargiu a invitat pe ministrul justiției să sezeze parchetele din Galați și Brăila asupra acestei afaceri scandaloase.

Se zice, că D. dr. Nebuneli a fost denunțat de însuși consulul englez din Galați, care a fost foarte scandalizat de pungașiile enorme ale acestui doctor. Și e în adevăr revoltător să vezi pe un doctor, care abuzează de poziția sa și silește pe căpitanul unui vapor să-i dea 600 lei pentru desinfectarea vaporului, în caz contrar toate porturile din țară vor fi închise pentru acest vapor.

Desinfecția trebuia s'o facă gratis D. dr. Nebuneli, căci de aceea este plătit de comună.

Sperăm că de astă dată justiția își va face datoria.

Trupa franceză de opere de sub direcția D-lor Claudius și Icanroy va reînchepe Sâmbăta viitoare seria reprezentațiilor sale în grădina Casino.

D-șoara Alice Reine, excelenta primadonă a teatrului Renaissance din Paris va face parte din această trupă.

Corul, precum ni se asigură, va fi în mod simțitor îmbunătățit.

Două incendii au izbucnit aseară, care ar fi luat proporțiuni primejidoase, dacă pompierii sub comanda D-lui locotenent Răceanu n'ar fi sosit la timp pentru localizarea lor.

Primul foc a fost la orele 9 lângă cazarma Malmaison și au ars niște băligare.

Al doilea foc a izbucnit la orele 11 în curtea fânării de lângă Cotroceni. Aici pagubele sunt mai mari.

Grație D-lui locotenent Răceanu, ambele incendii au fost curând stinse.

D. Dobro Carcaleteanu, acela care a donat acum câte-va luni 300 mii de lei Eforiei Spitalelor Civile, a încetat din viață aseară la orele 9.

SCENA DUIOASA INTRE CONSERVATORI

AGONIE

Așa filosofează în curind repauzatul, de mult adormitul.

Iar alături de el, moștenitorii cinici, îl imbie să-și facă testamentul.

— Lasă, coane Lascăre, zice unul, ți-om face o înmormântare de clasa I... Colivă albă văpsită cu chinoros, cruce de tibișir, cai de la poșta lui Vilner, ciocli convingși, discursuri cu aiasta... Pentru înțaiia oară, n'ai să fi lipsit de nimic...

— Dacă, asigură cel-l'alt, vei trece din lumea organică în lumea extra-organică, vei vedea că în cercul strimt al coșciugului omul incape picătură cu picătura, treptat-treptat...

— Ba ieu chitesc,— răspunde muribundul,— c'a hi măi ghini si nu bleotocăriți în vint. Amă, solțicilor, ieu nu vrau să mor. Măi ghini îți crapă voi tăți... Măi ghini v'îți duci voi în... aiasta... în groapă dicți si cher ieu...

— Moartea, răspunde al doilea moștenitor, nu-i de cât o continuare transcendentă a emoțiilor impersonale în domeniul Infinitului.

Veți fi, deci tot prim-ministru în lumea nebuloasă în care atomii de viață ne apar sub o formă ideală. Eul dispare, dar rămâne funcțiunea de individ. Nu veți avea pe Hiotu și pe căpitan Costache personal, dar veți avea aceea- ce rămâne din ori-ce geniu, — raza lor. Dă-ne dar nouă puterea pipăită și noi îți plătim impersonal,—adică în contul statului dricul de clasa I...

— Ba v'oiu da... aiasta... pi dracu! Măi ghini ne-om contopi...

— Bine, fie și contopiți... Ne vom contopi sau te vom topi!

... Singură scufia bolnavului îngină o protestare, ridicând în sus moțu-i septuagenar. În odaie e n-tunec, în căpete idem, moșneagul începe a sforăi,—sforăiala definitivă a unui bărbat di ștat mancarisit....

Aista

Starea sanitară a D-lui deputat Vlădoianu s'a îmbunătățit puțin.

D-sa a fost transportat ieri cu un vagon special la Iași.

D. N. Fleva a plecat aseară la Karlsbad. D-sa se va întoarce pe la 20 August.

D. colonel Rasty, prefectul poliției Capitalei, se întoarce azi în Capitală, venind din Constanța.

Din sorgintă autorizată aflăm, că venirea în țară a D-lor deputați conte Apponyi, șeful partidului național unguresc și Iulius Horvath, directorul ziarului Magyar Hirnap, este lipsită cu desăvârșire de ori-ce importanță politică.

Acești doi fruntași ai vieții publice ungurești știu prea bine, că n'au ce se caute în țară ca oameni politici și pretențiunile lor de mari bărbați de stat ar fi prea ridicolizate.

Densii vin în țară prin Septembrie, ca să vadă unele terenuri petrolifere din județul Prahova, căci sunt asociații unei companii sub direcția D-lui dr. Weiss din Budapesta, pentru exploatarea surseilor de petrol de pe Valea Prahovei.

Inspectorul de poliție Crețu se laudă către ori și cine că în ajunul plecării la Constanța a șefului său, a dat acestuia o bună lecțiune s'o pomenească multă vreme.

Bietul colonel Rasty ce zile a ajuns, să primească lecțiuni de la un Crețu.

Primăria orașului Tulcea a decis a construi împreună cu județul un spital model de 40 paturi.

În acest scop D-nii ingineri Zamfirescu Victor șeful serviciului tehnic al orașului și C. Găbunea inginerul șef al județului cari sunt însărcinați cu elaborarea planurilor necesare au sosit în capitală pentru a vizita spitalele din nou construite și în special spitalul militar central.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui E... M... student. — Călărași. — Am transmis'o cercului literar al redacțiunii și, îți anunț cu regret, că a respins'o. Eu nu am nici un amestec în partea literară.

TEATRE CONCERTE

Sâmbătă 14 August

Grădina Teatrului Dacia. — Trupa de operă română va juca diseară Vinzătorul de paseri.

Terasa Frascati. — Concert Rubinstein.

Grădina Hugo. — Reprezentații variate în fie-care seară.

Eliseul Luther. — Musică militară în fie-care zi de la orele 4—12.

Coloseul Oppler. — În fie-care seară musică militară.

BURSA CEREALELOR

Brăila 11 August 1893

Felul	Hect.	Libr.	Prețul	Observații
Orz	500	47 1/2	5 15	Magazie
Porumb	2800	60	6 85	»
Grâu	3200	58 1/2	8 85	»
»	3500	59 1/2	8 45	» 20%
»	1300	60 1/2	9 80	»
»	2050	57 3/4	8 17 1/2	Caic
»	4400	59 1/2	9 75	Slep
»	3700	61 3/4	10	Magazie
»	1150	59 1/2	9 15	Caic
»	1975	58 1/4	8 85	»
»	1780	59	9	»
»	3000	58 1/4	8 95	Magazie
Porumb	10500	58 1/2	6 80	Slep
»	2000	58	6 75	»
»	4650	58 1/4	6 67 1/2	»
Grâu	2800	60 1/2	10	Slep
» vec.	2850	58 3/4	9 05	Magazie
Porumb	2000	57 1/4	6 40	Slep
Ovêz	4 v.	1/10 k	10 60	Vagon
Grâu	2300	60 1/4	9	Magazie
»	1900	60 1/4	8 90	»

CEREALE SOSITE

Pe apă	Pe uscat
Grâu » 18100	Grâu » 38100
Porumb » 19000	Porumb » 1900

Casa: Athanase M. Thanno

Apă minerală

purgativă de la Briazu lângă Iași.

Această apă din țară cu toată concurența streinilor și-au făcut drumul de la sine fără reclamă multă, deosebindu-se cu mare avantaj de apele similare streine, prin proprietățile ei particulare.

1) Mai plăcută la bêt și efect sigur, bând 1—2 pahare în interval de o oră; în cele mai multe cazuri ajunge un pahar.

2) Efect durabil fără a produce a doua zi constipațiuni.

3) Lipsa totală de ori-ce durere de stomah și intestine.

Consumatorii fanatici pentru apele purgative streine, după ce au încercat odată apa purgativă de la Briazu, au părăsit pe acele streine.

Sperăm că în scurt timp cetățenii români se vor convinge de superioritatea apei purgative de la Briazu asupra celor streine. Ia se găsește acum la toate farmaciile principale din țară și ast-fel România nu va mai fi tributară streinătății pentru ape purgative similare de care ea posedă cu calități superioare.

